

(נעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו שאר מקומות קא משמע לן) 29a → (משנה ב) 28.2.11; 27b

1. והקריב מזבח השלמים אשה לה' חלב האלה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקרא ג:ט
2. וידבר ה' אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: במדבר יח:ח
3. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז:זח
4. ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש ה' חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא יט:זח
5. ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: שמות כט:לד

- I מחשבת חוץ למקומו וחיוץ לזמנו – invalidation via משנה ב'
- a If: the קרבן to perform זרה (all/ part) outside of the עזרה; to burn up the אימורים (all or part) outside, to eat the meat, or even 1 כזית of it outside, or to eat כזית of the skin of the tail outside Then: פסול – but no כרת attaches
 - b If: ...to do זרה (all or some) on the morrow; to burn up the אימורים (all or some) on the morrow; to eat its meat (all or כזית) on the morrow or to eat כזית from the fat of the tail on the morrow –Then: פיגול – and כרת attaches
- II Analysis of the inclusion of עור האליה as something to be eaten in the wrong place/time
- a Assumption: our תנא reckons מחשבה to eat something which ought to be burned (עור האליה) as impactful
 - i our משנה is authored by ר"א, who allows for לאדם and vice-versa
 - ii Support: זבחים ג:ג – מחשבת חוץ לזמנו – to eat something not eaten (or burn something not burnt כשר – ר"א; כשר – ר"א)
 - iii Challenge: זבחים ב:ג (ahead – "סיפא") – rule only includes דבר שדרנו לאכול/להקטיר
 - 1 Answer1 (שמואל): רישא is ר"א רישא
 - b חכמים – per v. 1 (חכמים) – it isn't burnt, but eaten (all follows חכמים)
 - c חכמים – per v. 2, already taught אליה – ר"ה ושמואל; עור: אליה – ר"ה ושמואל
 - i splits: ר"ה ור"ח don't split authorship; עור: אליה – ר"ה ושמואל; עור: אליה – ר"ה ושמואל
 - 1 Defense: ר"ח – it is needed; from חולין, we only know that כאלה for טומאה, but for קרבן, per v. 2, סד"א must be like royal food (not עור האליה) – קמ"ל – (עור האליה)
 - ii Challenge: עולה of an עולה with intent to burn עור האליה in wrong place – פסול; at wrong time – פיגול
 - 1 Additionally: ר"ש adds all of those pelt-areas listed in חולין ט:ב
 - 2 Note: only עולה listed – works for ר"ה, not ר"ח
 - 3 Defense (ר"ח): either the reference is to גרי, or the wording of ברייתא is "זבח", not just "עולה"
- III Source for חוץ לזמנו for פיגול ויש בו כרת as opposed to חוץ למקומו for פסול וא"ב כרת
- a חוץ למקומו: פיגול; חוץ לזמנו: שלישי; חוץ למקומו: resolution of two passages in v. 3; חוץ לזמנו: שלישי
 - i חוץ לזמנו: means only one of these carries כרת – must be חוץ לזמנו, as that was the first one listed
 - ii Challenge: perhaps it is חוץ למקומו, as that is adjacent to the punishment; rather...
 - b חוץ למקומו: extends to חוץ למקומו in v. 4 (already in v. 3) – extends to חוץ למקומו
 - i And: exclusive statement (ibid) – and not חוץ למקומו – וואוכליו עונו ישא – (but there is כרת for נותר)
 - 1 Challenge: perhaps וואוכליו refers to חוץ למקומו and נותר is excluded from כרת
 - 2 Answer: reasonable to associate נותר via עיון (vv. 3-4); both time-related & apply even at במה
 - (a) Challenge: perhaps חוץ למקומו is closer as מקד"ש ("שלישי") is common to them; rather...
 - c חוץ למקומו is only חוץ למקומו → כרת, and v. 4 excludes another from כרת
 - i Challenge: why identify v. 3 as חוץ לזמנו and v. 4 as חוץ למקומו, leading to exclusion from כרת?
 - ii Answer: reasonable to infer via עיון, as חוץ לזמנו is similar to נותר in ז"ב (במה)
 - 1 Challenge: perhaps v. 3 is חוץ למקומו, and v. 4, adjacent to נותר, is חוץ לזמנו which is similar to נותר. Rather...
 - d דבא all inferred from the "long" פסוק (v. 3):
 - i (הקטרה) מזבח – refers to two "devouring" – human and the זבח
 - ii just as שלמים has both a מפגל (דם) and מתפגל (בשר); so too with any זבח
 - iii מחשבת חוץ לזמנו – השלישי
 - iv only applies when the proper מתירים have been brought
 - v only invalidated at point of הקרבה, not on third day (שלישי)
 - vi only קרבן is invalidated, not כהן
 - vii teaches that מחשבות can be mixed (i.e. מחשבת פסול can undo effect of פיגול)
 - viii חוץ למקומו – this is פיגול
 - ix unifies them into one, i.e. שיעורים מצטרפים (e.g. ½ כזית of פסול joins with ½ כזית of פיגול)
 - x only one has כרת (חוץ לזמנו), inferred from נותר via עיון as above, similar in ז"ב
 - 1 Question (דבא of ר"פ): what is need of שלישי in v. 4?
 - 2 Answer: to teach that חוץ למקומו must be 3-fold use, דם, בשר, אימורים (היכל not)
 - 3 Challenge: why not learn it from שלישי in v. 3?
 - (a) Answer: from there, we would have made פרט וכלל (פיגול, שלישי) and included all places – קמ"ל